

Offentliggjort d. 29. januar 2011

Sponsorbidrag til medarbejderen ©

*Af advokat (L) Bodil Christiansen og
advokat (H), cand. merc. (R) Tommy V. Christiansen*

www.v.dk

Skatterådet har i en afgørelse fra december 2010 fastslået, at sponsorbidrag til en medarbejder skal beskattes hos medarbejderen. Et tilsvarende fradrag hos medarbejderen medfører dog, at arbejdsgiverens sponsorbidrag rent faktisk ikke udløser skat.

Personalegoder skal beskattes hos medarbejderen. Stiller arbejdsgiveren en bil eller en bolig til rådighed for medarbejderens private benyttelse, skal medarbejderen beskattes af værdien af denne rådighed. Heri er intet nyt. Beskatningen af medarbejderen er reguleret i udførlige lovbestemmelser, der indeholder klare regler for, hvordan beskatningen skal gennemføres.

Har medarbejderen fået rådighed over et aktiv med arbejdsgiverens logo, er personalegodet *ikke kun* ydet i *medarbejderens* interesse. *Arbejdsgiveren* har således en egennyttig *interesse* i, at medarbejderen anvender godet og derved reklamerer for arbejdsgiveren.

Skatterådets afgørelse fra december 2010 drejer sig om beskatningen af medarbejderen i den sidstnævnte situation, hvor medarbejderen får rådighed over et gode som led i en sponsoraftale.

Offentliggjort d. 29. januar 2011

Sagen

Sagen drejede sig om en virksomhed, der blandt sine medarbejdere havde en kvindelig cykelrytter, der udøvede cykling på eliteniveau. Medarbejderen (cykelrytteren) deltog i konkurrencer og var blevet udtaget til landsholdet.

Arbejdsgiveren havde nu indgået en sponsoraftale med medarbejderen, hvorefter hun ville få stillet bl.a. en cykel til elitesport til ca. 33.000 kr. til rådighed. Arbejdsgiverens logo ville være påført cyklen.

Spørgsmålet var nu, om medarbejderen skulle beskattes af værdien af rådigheden over cyklen.

Beskatningen

Efter Skatterådets opfattelse skulle medarbejderen som udgangspunkt beskattes af værdien af rådigheden over cyklen efter reglerne om personalegodebeskatning af medarbejdere.

Den skattepligtige værdi af rådigheden over cyklen skulle efter Skatterådets opfattelse opgøres til den leje, som det ville koste at leje cyklen i rådighedsperioden på det frie marked.

At arbejdsgiveren også selv har en interesse i, at medarbejderen anvender cyklen, indebærer altså ikke, at medarbejderen skal beskattes på en anden og mere lempelig måde.

Indtægt i hobbyvirksomhed

Det næste forhold i sagen var, at medarbejderen under sagen havde oplyst, at hun betragtede sin virksomhed med cykling som én virksomhed, nemlig en hobbyvirksomhed, og at hun opgjorde indtægter og udgifter vedrørende denne virksomhed under ét.

Offentliggjort d. 29. januar 2011

Skatterådet accepterede på denne baggrund, at medarbejderens indtægt i form af rådighed over cyklen blev henført til hobbyvirksomheden, og at indkomsten i denne virksomhed blev opgjort under ét.

Denne opgørelsesmetode har væsentlig betydning, da Skatterådet samtidig accepterede, at medarbejderen havde fradrag for udgifter, der har ”omkostningskarakter” i hobbyvirksomheden. Princippet er altså, at indtægter og udgifter, der knytter sig til hobbyvirksomheden opgøres efter et nettoprincip. Underskud ved hobbyvirksomhed kan ikke fratregkes i indkomst fra andre kilder, eksempelvis lønindkomst eller renter, men udgifter vedrørende hobbyvirksomheden kan i et vist omfang fratregkes i indtægter ved denne hobbyvirksomhed.

Udgift i hobbyvirksomheden

En af udgifterne i hobbyvirksomheden var udgiften til en cykel.

Ganske vist havde medarbejderen ikke selv afholdt udgifter til en cykel, da hun jo netop havde fået stillet en cykel til rådighed af arbejdsgiveren.

Men her anerkendte skattevæsenet i tråd med tidligere praksis på området, at medarbejderen – i skattemæssig forstand – havde en udgift til en cykel. Og denne udgift kunne altså fratregkes i hobbyindkomsten. Eller udtrykt på en anden måde: Det blev lagt til grund, at medarbejderen havde en given udgift, som så blev dækket af virksomheden, hvorefter udgifter og indtægter gik i 0.

Alt i alt mandede opgørelsen af denne indkomst og den korresponderende udgift ud i et stort rundt 0 for medarbejderen.

Helt samme synspunkter førte frem til, at medarbejderen heller ikke skulle beskattes af værdien af et sæt tøj, som hun havde fået af arbejdsgiveren og som ligeledes var påført arbejdsgiverens logo.

Offentliggjort d. 29. januar 2011

Sportsudøvere på amatørniveau

Man kan rejse spørgsmålet om, hvad der gælder for sponsorbidrag til medarbejdere, der ikke dyrker sport på eliteniveau.

Således som Skatterådets afgørelse er udformet, er det *ikke* en betingelse for udgiftsfradrag i ”hobby-virksomheden”, at medarbejderen er elitesportsudøver.

Men det er efter min opfattelse tvivlsomt, om der hermed er åbnet op for en praksis, hvorefter også medarbejdere uden særlige sportslige talenter kan få stillet sportsudstyr med logo til rådighed af arbejdsgiveren uden reel beskatning.

Arbejdsgiverens fradragsret

For arbejdsgiveren gør det skattemæssigt ingen forskel, om udgifterne må anses som personaleudgifter eller som sponsorudgifter med en reklameværdi, der afspejler omkostningerne til reklamen.

I begge tilfælde har arbejdsgiveren nemlig skattemæssig fradragsret for udgifterne.

— O —